

2. Който прави добро на съромади и на иѣмощи, той ще сѣ награди отъ Бога толко добрѣ, като че е направилъ той това добро на Самаго Бога.

И Р А В О У Ч Е Н І Ъ .

1. Мы трѣбѣ да живѣемъ така, каквото да сѣ удестоимъ въ денѧ на страшный съдъ, да сѣ исправимъ въ число-то на благословенны-ты овци Божіи, и да чюемъ вѣзвѣжденно-то опредѣленіе за наслѣдованіе небесно-то царѣство.

2. Когато видимъ сѣщъ че гори, или въгленъ разпаленъ, всакога да въобразяваме въ мысли-ты си вѣчный огнь, чото ожидава грѣши-ты, и съсѣмъ да сѣ стараемъ, за да отѣгваме отъ вѣзаконїя-та.

Е В А И Г Е Л І Ъ

Н А С Ы Р О П У С Т Н І Ї Н Е Д Ё Л Ь .

Матд. гл. 6, ст. 14—21. Зач. 17.

Съдържаніе. Иисусъ Христосъ прѣдлагъ учение за прощеніе обиды, за образъ на поста и за събираніе сакровища на небеса та.

ПРОЩЕНІЕ-ТО ОБИДЫ.

1. Щще ѿпушдете члѣвѣкъмъ согрѣшениѧ ѹхъ, ѿпуштите ѵ вѣмъ. Оцъ вѣшъ нѣбесный. ст. 14.

2. Щеще ли не ѿпушдете члѣвѣкъмъ согрѣшениѧ ѹхъ, ии Оцъ вѣшъ ѿпуштите вѣмъ согрѣшениѧ вѣшихъ. ст. 15.